

min käraste Eva! klädle
 Om du ej själv vill hålla dit till yg
 och ej heller har major du behöver
 vill välja det här, så ^{är} jag bestämt
 att taga det, jag tycker det är särtr
 ligt ut, och är ju merat tjockt. Tack!
 För mössan är den, men vad du kunde
 ha gjort om jag kommit att månannas
 kret kom, ja! jag glömde då i hast
 hela denna affair, öppnade kretet,
 kom och hittade ^{i det} med det van
 ma, och vad gick därvisst att mig
 det är från Eva. Då kom jag ihåg
^{i hast}
 mig, tog bort den sknifloden och sade,
 "det är att mig" Ja va! det är hemligloden
 svartet men. Jag bestört då ^{sedan} frigga
 henne, och jag tankte henne det till yg, men
 att det var för oljig för mig 38 med spade
 jag henne och att hon my trodde henne
 att hon varit en bra person.

Jag ville mældi endigt fá henni mænað, men
intet vart jag sündā hvæð hvar man má tro.

Jag skulle nú beðið að hafa frumdeildina,
att nái rið kominu til stan, en hvor
frágas nægjat angaenilegum detta tyggi, eftir
ðótt bólir frágas ólverum ^{ná magatvis}, ðótt nið óla villi
vani yða och frágas, allt formug kírti ólt, och valli
ólt kastar ^{38 muf.} Jag skulle sá veta,

att hew ej náð sá hér fyrst vistu af
allt hew fá ólt, och intet hár ni vár
svári att mæras ólta. Jag ár sá led-
sinn att jag var sá ólun och yfirust, ^{38 muf.}
jeg tókstó dáklotte ^{ná} mæras knaf.

Ennokkert ólum kára Eva, sá tar jag
tyggi ólum var yiu ^{missit} ^{38 muf.} & jag
skickar ej nægjar, (ðótt kominu
vá til stan). Men hár ólum da
hámta ólt með? Eller fá ólum var
sá hingi, ingen broddkska. Takk
má meyeket fá ólt, jag tycker
sá ólum ólt, och ólum bólir fá
henni sá passligt, hær að ná
i behof af en seðlein klæðning.
Först ólum báistar Eva ólta i heft

